

حضرت عیسی بن مریم علیهما السلام

حضرت عیسی (علیه السلام) تولدی منحصر به فرد و شگفت انگیز داشته‌اند. مادرشان حضرت مریم (سلام الله علیها) دختر حنا و عمران بود.

حضرت عیسی (علیه السلام) تولدی منحصر به فرد و شگفت انگیز داشته‌اند؛ مادرشان حضرت مریم (سلام الله علیها) دختر حنا و عمران بود. حنا، مریم (سلام الله علیها) را از همان ابتدا به معبد سپرد و او نیز تحت اشراف حضرت زکریا (علیه السلام) دختری پاکدامن، مؤمن، متقی و پرهیزکار پرورش یافت. مریم (سلام الله علیها) همچنان در معبد به سر می‌برد تا آنکه روزی جبرائیل (علیه السلام) از جانب حق تعالی پیام آورد که:

«ای مریم خداوند تو را به کلمه‌ای (وجود با عظمتی) از طرف خودش بشارت می‌دهد که نامش مسیح عیسی پسر مریم است در حالی که در این جهان و جهان دیگر صاحب شخصیت خواهد بود و از مقربان (الهی) است» [1]

مریم شگفت زده شد، بر خود لرزید و چنین گفت: «پروردگارا ممکن است فرزندی برای من باشد در حالیکه انسانی با من تماس نگرفته است؟! فرمود:

«خداوند اینگونه هر چه را بخواهد می‌آفریند؛ هنگامی که چیزی را مقرر دارد (و فرمان هستی آنرا صادر کند) فقط به آن می‌گوید موجود باشد، آن نیز فوراً موجود می‌شود» [2]

در کتب و منابع، روایات فراوانی در چگونگی تولد حضرت عیسی (علیه السلام) بیان شده که کتاب تاریخ پیامبران تألیف علامه مجلسی از آن جمله است. [3]

پس از آنکه حضرت مریم (سلام الله علیها) حامله شد، در خلوت خویش نه تنها ترس و ناراحتی از تهمتهای آینده او را نگران کرده بود، بلکه تنهایی وضع حمل بدون دوست و یاور او را نیز می‌آزرد. در این حالات صدائی شنید که می‌گفت:

«غمگین مباش! پروردگارت زیر پای تو چشمه آبی (گوارا) قرار داده است» [4]

این صدای فرزند او عیسی (علیه السلام) بود که می‌گفت:

«و این تنه نخل را به طرف خود تکان ده، رطب تازه‌ای بر تو فرو می‌ریزد (از این غذای لذیذ) بخور و (از آن آب گوارا) بنوش و چشم‌ت را (به این مولود جدید) روشن دار و هرگاه کسی از انسانها را دیدی (با اشاره) بگو من برای خداوند رحمن روزه‌ای نذر کرده‌ام؛ بنابراین امروز با هیچ انسانی سخن نمی‌گویم (و بدانکه این نوزاد خودش از تو دفاع خواهد کرد)» [5]

مریم (سلام الله علیها) ابتدا از نگرانی و ترس از خدا آرزوی مرگ می‌کرد؛ اما به او اطمینان داده شد کسی که این مولود مقدس را به او داده پشتیبانی و دفاع از او را نیز به عهده خواهد داشت. پس مریم (سلام الله علیها) عیسی را نزد قوم خود برد. قوم او با دیدن مریم (سلام الله علیها) و نوزاد همراهش شگفت زده شدند. گروهی او را سرزنش و ملامت کردند و گروهی نیز در تقوای مریم (سلام الله علیها) شک کردند. بعضی گفتند:

«ای مریم کار بسیار عجیب و بدی انجام دادی» [6]

و بعضی گفتند: «ای خواهر هارون! نه پدرت مرد بدی بود و نه مادرت زن بدکاره‌ای» [7]

مریم (سلام الله علیها) به فرمان حضرت حق سکوت کرد و به عیسی (علیه السلام) اشاره نمود تا آنها جوابشان را از کودک بگیرند و این کار باعث تعجب بیشتر آنها شد و گفتند تو ما را مسخره می‌کنی. ما چگونه با کودکی که در گهواره است، سخن بگوئیم. [8]

در این هنگام کودک زبان به سخن گشود و گفت:

«من بنده خدایم، او کتاب (آسمانی) به من داده و مرا پیامبر قرار داده است و مرا (هر جا که باشم) وجودی پربرکت قرار داده و تا زمانی که زنده‌ام مرا به نماز و زکات توصیه کرده است و مرا نسبت به مادرم نیکوکار قرار داده و جبار و شقی قرار نداده است و سلام (خدا) بر من در آن روز که متولد شدم و در آن روز که می‌میرم و از آن روز که زنده برانگیخته خواهم شد» [9]

عیسی در دفاع از مادر با عالیت‌ترین شکل ممکن و منطقی‌ترین روش گفتار، موضوع را از همان ابتدا تغییر می‌دهد و به جای هر سخنی به معرفی خود می‌پردازد. [10]

پیامبری حضرت عیسی (علیه السلام)

حضرت عیسی از جانب پروردگار به نبوت برگزیده شد و چون دیگر پیامبران ادامه دهنده رسالت عظیم هدایت و راهبری بشر بود. خداوند متعال در آیه زیر ویژگیهای حضرت عیسی (علیه السلام) را به عنوان یک پیامبر چنین می‌فرماید:

«یاد کن نعمتی را که به تو و مادرت بخشیدم. زمانی که تو را با روح القدس تقویت کردم؛ که درگهواره و به هنگام

بزرگی با مردم سخن می‌گفتی و هنگامی که کتاب و حکمت و تورات و انجیل را به تو آموختم و هنگامی که به فرمان من از گِل، چیزی به صورت پرنده می‌ساختی و در آن می‌دمیدی و به فرمان من پرنده‌ای می‌شد و کور مادر زاد و مبتلا به بیماری پیسی را به فرمان من شفا می‌دادی و مردگان را (نیز) به فرمان من زنده می‌کردی و هنگامیکه بنی‌اسرائیل را از آسیب رساندن به تو باز داشتم در آن موقع که دلایل روشن برای آنها آوردی. ولی جمعی از کافران آنها گفتند: اینجا جز سحر آشکار نیست [11]; این آیه علاوه بر بیان بعضی از معجزات حضرت عیسی (علیه السلام) به عنوان پیامبر، به مسأله تربیت الهی هر پیامبر صاحب رسالت از ابتدای تولد اشاره می‌کند. [12]

عروج حضرت عیسی (علیه السلام)

گرایش روز افزون مردم و یهودیان به دین حضرت عیسی (علیه السلام)، وحشت و نگرانی رؤسای یهود را برانگیخت و به قصد کشتن عیسی (علیه السلام) امپراطور روم را با خود همراه کردند، ولی با مشیت و قدرت الهی نقشه قتل آنان به سرانجام نرسید، بلکه به اشتباه به جای حضرت عیسی (علیه السلام) شخصی بنام یهوذا اسخر یوطی را به قتل رساندند. [13] قرآن کریم داستان کشتن حضرت عیسی (علیه السلام) را چنین نقل می‌کند:

و گفتارشان که: ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشتیم، در حالیکه نه او را کشتند و نه بردار آویختند؛ لکن امر بر آنها مشتبه شد. و کسانی که در مورد (قتل) او اختلاف کردند، از آن در شک هستند و علم به آن ندارند و تنها از گمان پیروی می‌کنند؛ و قطعاً او را نکشتند؛* بلکه خدا او را به سوی خود، بالا برد و خداوند توانا و حکیم است. [14];

در حدیث موثق از حضرت رضا (علیه السلام) منقول است که:

مشتبه نشد امر کشته شدن و مردن احدی از پیغمبران و حجت‌های خدا بر مردم به غیر از عیسی بن مریم که او را زنده از زمین بالا بردند و روحش را در میان آسمان و زمین قبض کردند و چون به آسمان رسید حق تعالی روحش را به بدنش باز گردانید... [15];

البته نسبت به وفات حضرت عیسی (علیه السلام) اختلاف نظر وجود دارد و لذا مرحوم مجلسی بعد از ذکر آیه 55 آل عمران که درباره حضرت عیسی (علیه السلام) توفی را به کار برده شده می‌فرماید: در تفسیر این آیه بعضی گفته‌اند و توفی را به معنی مرگ است و خداوند اول او را می‌میراند و بعد از سه ساعت او را زنده کرده و به آسمان می‌برد و بعضی گفته‌اند که مردن آن حضرت بعد از آمدن، زمین در آخر الزمان خواهد بود. [16]

وظیفه تبلیغ دین مسیحیت بعد از حضرت عیسی (علیه السلام) بر عهده شاگردان، رسولان و مبلغان بعد از ایشان از جمله پطرس بود که در این راستا بیشترین زحمتهای متحمل شدند و موفقیت‌های زیادی را نیز کسب کردند؛ ولی متأسفانه بعضی از شاگردان ایشان همچون پلوس اولین انحرافات را در دین مسیح به وجود آوردند که بهترین آن اعتقاد شرک آمیز به تثلیث و موجود الهی بودن حضرت عیسی (علیه السلام) بود که طبق بعضی تحلیل‌ها این انحرافات ناشی از گرایشات پلوس به تعالیم آیین‌های هنری بوده است. [17]

پی نوشت ها :

- [1] . 45، آل عمران.
- [2] . 47، آل عمران.
- [3] . مجلسی، محمد باقر؛ تاریخ پیامبران و بعضی از قصه‌های قرآن (حیوة القلوب ج 2) تحقیق سید علی امامیان، انتشارات سرور، 1380 ه. ش، چاپ چهارم.
- [4] . 24، مریم.
- [5] . 26 و 25، مریم.
- [6] . 27، مریم.
- [7] . 28، مریم.
- [8] . 29، مریم.
- [9] . 33 و 30، مریم.
- [10] . پور میر، میر جلال؛ داستان‌هایی از پیامبران (6)، حضرت عیسی (ع)، مشهد، مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی، 1374 ه. ش، چاپ دوم، ص 19.
- [11] . 110، مائده.
- [12] . بهشتی، احمد؛ عیسی (علیه السلام) پیام آور اسلام، انتشارات اطلاعات، 1373، ه. ش، چاپ اول، ص 268.
- [13] . داستان‌هایی از پیامبران (6) حضرت عیسی (علیه السلام)، ص 38.

- [14] . 158 و 157، نساء.
- [15] . تاريخ پیامبران و بعضي از قصه&zwjzهاي قرآني ، ص 1193.
- [16] . تاريخ پیامبران و بعضي از قصه&zwjzهاي قرآني ، ص 1187.
- [17] . توفیقي، حسین؛ آشنائي با ادیان بزرگ، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها (سمت) و مؤسسه فرهنگی طه و مرکز جهانی علوم اسلامی، شرکت چاپ و نشر بازگانی، 1379 ه. ش، چاپ اول، ص 123 و ص 147.
- منبع: pajoohe.com